

Typ sledované činnosti – podíl hospitací (v %)

Typ sledované činnosti	Podíl
Sportovní	13,6
Rekreační	11,8
Pracovní	21,8
Výtvarná	18,2
Příprava na vyučování	28,2
Vycházka	7,3
Volná činnost (nejčastěji sledování televize, stolní hry, práce na počítači)	15,9

Odpolední činnosti v pracovních dnech byly ve větší míře vhodně doplněny návštěvami zájmových útvarů podle zájmu a nadání dětí, realizovaných hlavně mimo zařízení. Pozitivně bylo hodnoceno hlavně propojení činností s reálným praktickým životem a větší kontakt s přirozeným sociálním prostředím. Z toho vyplývá, že pedagogové více realizovali aktivity účelně zacílené na posilování pozitivního sebepojetí a sebevědomí dětí a zároveň pomáhali dětem vytvářet pozitivní vztahy podporující vzájemnou spolupráci a navazovat kontakty mimo zařízení.

Mezi nejčastější vhodné formy sledovaných činností patřily spolupráce vychovatele a dětí (82,3 %) a jejich individuální práce (77,3 %). Tyto formy byly účelně zařazovány z důvodu vedení dětí k samostatnosti, kreativitě, k práci s informacemi, vytváření vlastního názoru, budování jejich schopnosti argumentace. Zařazováním aktivit s přiměřeným rizikem bylo podporováno kritické myšlení dětí a zodpovědnost s ohledem na budoucí samostatný život. Opět výrazně menší pozornost byla věnována výchovným a vzdělávacím projektům (3,2 %), které nejsou v nabídce mnoha zařízení. Pozitivní pro řešení budoucích problémových situací mimo zařízení je jejich zvýšené využívání jako formy činnosti.

Forma sledované činnosti – podíl hospitací (v %)

Forma sledované činnosti	Podíl
Individuální práce	77,3
Hromadné působení (skupinová práce)	34,1
Spolupráce vychovatele a dětí	82,3
Výchovné a vzdělávací projekty	3,2
Společné řešení projektů nebo problémových situací	17,7
Aktivity dětí mimo zařízení	6,8
Aktivity jiných institucí, organizací	0,5
Jiná forma	1,4

Ve výchovně-vzdělávacím procesu byly pedagogickými pracovníky efektivně používány zejména metody povzbuzování (82,3 %) a příkladu (67,7 %), které jsou vzhledem k mnoha handicapům těchto dětí velmi motivující. Stále je v malé míře užívána metoda hodnocení, která je jako zpětná vazba pro děti v institucionální péči velmi důležitá. Rovněž díky této metodě je možno hodnotit posun dítěte v rámci úkolů stanovených v programu rozvoje osobnosti. Velmi málo byly využívány metody situační (7,3 %), inscenační (0,9 %) a rituály (5,5 %), které vyžadují určité odborné zkušenosti získané např. výcvikem. Tyto metody byly proto nejvhodněji uplatňovány zejména při psychoterapeutických činnostech vedených odbornými pracovníky.

